

รายงานการประชุม
คณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน
ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙

เมื่อวันอังคารที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๙

ณ ห้องประชุม ศ.นิคม จันทรวีรุร ชั้น ๕

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ผู้มาประชุม

๑. นายสุวิทย์ สุมาลา	ประธานที่ประชุม
รองปลัดกระทรวงแรงงาน	
แทนปลัดกระทรวงแรงงาน	
๒. นางสาวพรรณิ ศรียุทธศักดิ์	กรรมการ
อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	
๓. นายสมชาย ตู่แก้ว	กรรมการ
ผู้อำนวยการศูนย์บริหารกฎหมายสาธารณสุข	
แทนอธิบดีกรมอนามัย	
๔. นางวัฒเนย์ ศรีหล้า	กรรมการ
เจ้าพนักงานพัฒนาสังคมชำนาญการ	
ผู้แทนอธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ	
๕. นางรัตนา เชียงฉิน	กรรมการ
ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง	
๖. นายศุภชัย หล่อวนิชย์	กรรมการ
ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง	
๗. นายปรัชญา หงสกุล	กรรมการ
ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง	
๘. นางสาววัลภา จงแก้ววัฒนา	กรรมการ
ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง	
๙. นายทวี ดียิ่ง	กรรมการ
ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง	
๑๐. นายไพโร คำอิม	กรรมการ
ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง	
๑๑. นายสุวรรณ์ ทองดาษ	กรรมการ
ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง	

๑๒. นายชัยยุทธ ชูสกุล

กรรมการ

ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง

๑๓. นางนลิน อ่ำสวัสดิ์

กรรมการ

ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง

๑๔. นายปฐม เพชรมณี

เลขานุการ

รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ผู้ไม่มาประชุม

๑. ผศ.ดร.พงษ์เทพ สันติกุล

তিরราชการ

อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

แทนคณบดีคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

๒. นายนฤมิต ปรีดาวิภาต

তিরการกิจ

ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายมนโชนัย แสงแก้ว

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ผู้อำนวยการกองสวัสดิการแรงงาน

๒. นางสาวเยาวลักษณ์ ฉันทอมรเลิศกุล

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน

๓. นายจเร พลช่วย

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดีแพ่ง

๔. ร.อ. จักรทิพย์ กล้าเสือ

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

นักวิชาการแรงงานชำนาญการพิเศษ

๕. นายเชาวฤทธิ์ บุญญานุกุลกิจ

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

๖. นางสาวอมรรัตน์ ศรีกรรต

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

นิติกรชำนาญการ

๗. นางสาวเบญจวรรณ หุขภู่วังศ์

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

นักวิชาการแรงงานชำนาญการ

๘. นายพิทยาธร งามศรี

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

นักวิชาการแรงงานปฏิบัติการ

๙. นายวรพงษ์ เด่นวัฒนา

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

นักวิชาการแรงงาน

๑๐. นางสาวผาณิต ทองทิพย์

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เจ้าหน้าที่ธุรการ

๑๐. นางสาวมลวิทย์ อ่อนจ้อย

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

เจ้าหน้าที่ธุรการ

เริ่มประชุม

เวลา ๐๙.๓๐ น.

ระเบียบวาระที่ ๑

เรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบ

เนื่องจากปลัดกระทรวงแรงงาน (หม่อมหลวงปิ่นตอภิก สมิตี) ติดราชการไม่สามารถเข้าประชุมได้ จึงมอบหมายให้ นายสุวิทย์ สุมาลา รองปลัดกระทรวงแรงงาน ทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม จึงขอเปิดการประชุมคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ครั้งที่ ๔/๒๕๕๔ และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒

รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ประธาน มอบฝ่ายเลขานุการชี้แจง

เลขานุการ ฝ่ายเลขานุการได้จัดทำรายงานการประชุมคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔ ประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๔ เสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้แจ้งเวียนให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานได้พิจารณาแล้วเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ ซึ่งไม่มีกรรมการท่านใดขอแก้ไข อย่างไรก็ตามในวันนี้อย่าให้ที่ประชุมร่วมพิจารณาว่าจะมีการแก้ไขหรือไม่อย่างไร

มติที่ประชุม

รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ครั้งที่ ๓/๒๕๕๔

โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ ๓

เรื่องเพื่อทราบ

๓.๑ ผลการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง เพื่อแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงานกลาง

ประธาน มอบฝ่ายเลขานุการชี้แจง

เลขานุการ จากการประชุมคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบเสนอชื่อผู้แทนฝ่ายนายจ้าง จำนวน ๑๒ คน เป็นผู้เข้าประชุมและเลือกกันเองเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้างเพื่อแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงานกลาง ซึ่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เข้าประชุมและเลือกกันเองแล้วปรากฏว่าผู้ได้รับการเสนอชื่อทั้ง ๑๒ คน มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๔/๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งได้แจ้งผลการตรวจสอบคุณสมบัติให้ผู้เข้าประชุมและเลือกกันเองฯ ทราบแล้ว

เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๔ ได้มีการประชุมและเลือกกันเองเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง เพื่อแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาสมทบในศาลแรงงานกลาง ปรากฏว่าผู้แทนฝ่ายนายจ้างที่คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานเสนอชื่อผ่านการคัดเลือกทุกคน ซึ่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจะแจ้งรายชื่อให้ศาลแรงงานกลางทราบ เพื่อดำเนินการตามกระบวนการของศาลต่อไป

มติที่ประชุม

รับทราบ

๓.๒ คำร้องมาตรา ๑๒๐ ของลูกจ้างบริษัท โกด์ ยูไนเต็ต จำกัด จำนวน ๑ คน
ที่สามารถยุติโดยการประนีประนอม
ประธาน มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอ
เลขานุการ ผลการดำเนินการที่สามารถยุติเรื่องโดยสรุป คือ
บริษัท โกด์ ยูไนเต็ต จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ ๖๗/๘๕ ซอยศูนย์การค้าแอปปีแลนด์ ๑
ถนนแอปปีแลนด์ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ประกอบกิจการผลิตสื่อโฆษณาออนไลน์
โดยมีนายสิทธิวัชร หิรัญพรฐานนท์ และนายทวีศักดิ์ เลาหขจร เป็นกรรมการผู้จัดการ บริษัทฯ
ย้ายสถานประกอบกิจการไปยังที่ตั้งใหม่เลขที่ ๓/๑ ซอยพรีเมียร์ ๑ แยก ๔ แขวงหนองบอน เขตประเวศ
กรุงเทพฯ

เมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ นางบุญช่วย ผูกอรมณี ได้ยื่นคำร้องต่อ
คณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ณ กองสวัสดิการแรงงาน ว่าบริษัท โกด์ ยูไนเต็ต จำกัด นายจ้าง
ย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเอง
หรือครอบครัว นางบุญช่วย ผูกอรมณี ได้รับค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๖,๘๐๐ บาท อายุงาน ๘ ปี
เรียกร้องให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยพิเศษ จำนวน ๕๔,๔๐๐ บาท (ห้าหมื่นสี่พันสี่ร้อยบาทถ้วน)

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ นางบุญช่วย ผูกอรมณี และนางสาวธิดารัตน์ วัฒนโกศากุล
ผู้แทนนายจ้าง ได้มาพบเจ้าหน้าที่ ณ กองสวัสดิการแรงงาน แจ้งให้ทราบว่าเมื่อวันที่ ๑ และ ๓ สิงหาคม
๒๕๕๙ คู่กรณีได้มีการเจรจาตกลงกันเอง โดยบริษัทฯ ตกลงจ่ายเงินช่วยเหลือให้กับลูกจ้างจำนวน ๒ เดือน
เป็นเงิน ๑๓,๖๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสามพันหกร้อยบาทถ้วน) และลูกจ้างยินยอมรับเงินช่วยเหลือโดยสมัครใจ
ซึ่งลูกจ้างได้รับเงินช่วยเหลือตามจำนวนที่ตกลงกับนายจ้างเรียบร้อยแล้วในวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙
ลูกจ้างแจ้งความประสงค์ของถอนคำร้องกรณีนายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐
และไม่ประสงค์ให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานดำเนินการตามคำร้องอีกต่อไป กรณีเป็นอันยุติ

มติที่ประชุม

รับทราบ

๓.๓ คำร้องมาตรา ๑๒๐ ของลูกจ้างบริษัท สยามเอ็นดีเค จำกัด จำนวน ๖ คน
ที่สามารถยุติโดยการประนีประนอม
ประธาน มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอ
เลขานุการ ผลการดำเนินการที่สามารถยุติเรื่องโดยสรุปคือ
บริษัท สยาม เอ็นดีเค จำกัด ที่ตั้งเดิมตั้งอยู่เลขที่ ๗๐๐/๕๔๗ หมู่ ๖ ตำบลดอนหัวฬ่อ
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประกอบกิจการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ โดยมีนายคาซูโนริ โนตะ เป็นกรรมการผู้จัดการ
บริษัทฯ ได้ย้ายสถานประกอบกิจการไปยังที่ตั้งใหม่เลขที่ ๗๘๙/๑๖๕ นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ตำบลหนองขาม
อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี

เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ นายกมลไชย ศรีอรุณไพศาล กับพวกรวม ๑๐
ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชลบุรี
ว่า บริษัท สยาม เอ็นดีเค จำกัด นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญ
ต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองหรือครอบครัว ซึ่งผู้ร้องกับพวกได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน อัตราค่าจ้าง
และอายุงานแตกต่างกัน โดยมีอัตราค่าจ้างระหว่าง ๑๑,๗๘๘ - ๑๔,๑๑๙ บาท และอายุงานระหว่าง
๕ - ๑๑ ปี ผู้ร้องทั้ง ๑๐ คน เรียกร้องให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยพิเศษให้ตามสิทธิเป็นเงินรวมทั้งสิ้น
๑,๑๔๙,๐๕๘ บาท (หนึ่งล้านหนึ่งแสนสี่หมื่นเก้าพันห้าสิบบาทถ้วน)

/เมื่อวันที่...

เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ฝ่ายเลขานุการได้เดินทางไปจังหวัดชลบุรี เพื่อสอบข้อเท็จจริงนายจ้างลูกจ้างเพิ่มเติม ซึ่งในวันดังกล่าวได้มีการเจรจาประนีประนอมโดยนายจ้างยินดี จ่ายเงินช่วยเหลือให้กับผู้ร้องทั้ง ๑๐ คน คนละ ๑ เดือน ซึ่งปรากฏว่ามีผู้ร้องยินยอมรับเงินช่วยเหลือ ๖ คน และนายจ้างได้จ่ายเงินช่วยเหลือให้กับผู้ร้องทั้ง ๖ คน แล้วเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๙ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น จำนวน ๗๗,๗๘๓ บาท (เจ็ดหมื่นเจ็ดพันเจ็ดร้อยแปดสิบบาทถ้วน) และลูกจ้างทั้ง ๖ คน ได้ถอนคำร้อง ยื่นไว้กับคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ส่วนผู้ร้องที่เหลืออีก ๔ คน ไม่ยินยอมรับเงินช่วยเหลือจากนายจ้าง และแจ้งความประสงค์ให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณาดำเนินการตาม ขั้นตอนของกฎหมาย ซึ่งจะได้มีการพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๔.๒ ต่อไป

มติที่ประชุม

รับทราบ

๓.๔ คำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ที่ยุติในชั้นศาลฎีกา กรณีบริษัท ที.เค.เอส.สยามเพรส แมเนจเม้นท์ จำกัด

ประธาน มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอ

เลขานุการ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ นางจำรูญ ช่วยสืบวงศ์สา และนางชนิดา วงษ์เวช ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ว่าบริษัท ที.เค.เอส.สยามเพรส แมเนจเม้นท์ จำกัด นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัว ซึ่งคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานได้มีคำสั่งที่ ๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ วินิจฉัยว่า นายจ้างเริ่มจ้างผู้ร้องเข้าทำงานตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ และ ๒๕๓๘ ตามลำดับ ขณะนั้นนายจ้างมีสถานประกอบกิจการ เพียง ๑ แห่ง ที่เลขที่ ๕๔๕ ซอยรามคำแหง ๓๙ ถนนรามคำแหง แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ และนายจ้างให้ผู้ร้องทั้ง ๒ คน ทำงานประจำ ณ สถานประกอบกิจการดังกล่าว โดยไม่มีสถานประกอบกิจการ แห่งอื่นอีก ต่อมาภายหลังในปี ๒๕๔๙ นายจ้างจึงได้เปิดสถานประกอบกิจการดำเนินกิจการเพิ่มขึ้นอีก ๑ แห่ง ที่จังหวัดสมุทรสาคร พร้อมทั้งได้แก้ไขจดทะเบียนโดยให้สำนักงานที่จังหวัดสมุทรสาครเป็นสำนักงานใหญ่ และให้สำนักงานที่กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขา ต่อมานายจ้างได้มีประกาศแจ้งปิดสาขาที่กรุงเทพฯ และย้ายผู้ร้อง ไปทำงานที่สำนักงานใหญ่ที่จังหวัดสมุทรสาคร แม้ว่าขณะที่ผู้ร้องถูกย้ายนายจ้างจะมีสถานประกอบกิจการ และดำเนินการอยู่ทั้ง ๒ แห่ง แต่เมื่อผู้ร้องเริ่มเข้าทำงานนายจ้างมีสถานประกอบกิจการเพียงแห่งเดียว ประกอบกับนายจ้างได้ยุบเลิกสถานประกอบกิจการที่กรุงเทพมหานครไปตั้ง ณ สถานประกอบกิจการที่จังหวัด สมุทรสาคร จึงเป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และผู้ร้องได้รับ ผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิต บริษัทฯ จึงมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษให้ผู้ร้องทั้ง ๒ คน จำนวน ๖๘,๐๐๐ บาท และ ๑๒๒,๐๐๐ บาท ตามลำดับ

มติที่ประชุม

รับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔

เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ คำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนายวรวุฒิ โกทา และนางสาวศทาการ มูลทองสงค์ ลูกจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด พีที อินเตอร์คอม พลาสโกร จายา (ไทยแลนด์)

ประธาน นายวรวุฒิ โกทา และนางสาวศทาการ มูลทองสงค์ ลูกจ้าง หจก. พีที อินเตอร์คอม พลาสโกร จายา (ไทยแลนด์) ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ให้วินิจฉัยกรณี นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิต ตามปกติ ของตนเองและครอบครัว รายละเอียดขอให้ฝ่ายเลขานุการชี้แจง

/เลขานุการ...

เลขานุการ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ นายวรวิทย์ โกทา และนางสาวศทาการ มุลทองสงค์ ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ณ กองสวัสดิการแรงงานว่า หจก. พีที อินเตอร์เคม พลาสโกรา จายา (ไทยแลนด์) นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัว ในการนี้ฝ่ายเลขานุการ ได้สอบข้อเท็จจริงลูกจ้าง นายจ้าง และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปและสภาพการจ้าง

๑. หจก. พีที อินเตอร์เคม พลาสโกรา จายา (ไทยแลนด์) ตั้งอยู่เลขที่ ๙๘๔/๓๖-๙๘๔/๓๘ ถนนสุขุมวิท ๗๑ แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ประกอบกิจการจำหน่าย เคมีภัณฑ์ โดยมีนายลิ้ม ขุน ชิน เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ

๒. นายจ้างกำหนดวันทำงานคือวันจันทร์-ศุกร์ วันเสาร์และวันอาทิตย์ เป็นวันหยุด ประจำสัปดาห์ เวลาทำงาน ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. กำหนดจ่ายค่าจ้างทุกวันที่ ๑๕ และ ๓๐ ของทุกเดือน โดยจ่ายเป็นเงินสด มีการลงลายมือชื่อรับเงิน นายจ้างได้ว่าจ้างผู้ร้องทั้ง ๒ คน ไว้ทำงาน ดังนี้

๒.๑ นายวรวิทย์ โกทา ทำงานตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๖ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

๒.๒ นางสาวศทาการ มุลทองสงค์ ทำงานตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ เริ่มทำงาน ตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๕ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๔,๐๐๐ บาท

๓. ในปี ๒๕๕๖ ได้มีการก่อตั้ง หจก.พีที อินเตอร์เคม พลาสโกรา จายา (ไทยแลนด์) และหจก. พีที อินเตอร์เคม มาร์เก็ตติ้ง แอนด์ รีเจิร์ช ดีเวลลอปเม้นท์ (ไทยแลนด์) โดยใช้สถานที่เดียวกัน แห่งแรกมีผู้ถือหุ้น ๓ คน ประกอบด้วยนายแอริก ฮาวี เอ็นดริก เฮง สัญชาติอินโดนีเซีย นายภากร วัชรนิรันดกุล และนางสาวทองทศ มหาสุวรรณ แห่งที่ ๒ มีผู้ถือหุ้น ๒ คน คือ นายแอริก ฮาวี เอ็นดริก เฮง และนายภากร วัชรนิรันดกุล ซึ่งนายแอริกเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของทั้งสองแห่ง ส่วนนายภากร วัชรนิรันดกุล ทำหน้าที่เป็นหุ้นส่วน ผู้จัดการ มีอำนาจในการบริหารจัดการทั้งสองแห่งตั้งแต่เริ่มก่อตั้งเป็นต้นมา นอกจากนี้ในสถานที่ใกล้เคียงกัน มีสถานประกอบกิจการอีกแห่งชื่อ หจก.ไทย-สิงคโปร์ แอน เอ็กซ์พอร์ต โดยเป็นของนายภากร วัชรนิรันดกุล เพียงผู้เดียว

๔. เมื่อประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ นายแอริก ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ตรวจสอบ ผลประกอบการตั้งแต่แรกที่มาบหมายให้นายภากรฯ บริหารงาน พบว่าขาดทุนประมาณ ๒๐ ล้านบาท นายแอริก ต้องการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารเฉพาะ หจก.พีที อินเตอร์เคม พลาสโกรา จายา (ไทยแลนด์) จึงแจ้งให้นายภากรทราบว่าจะเปลี่ยนให้นายลิ้ม ขุน ชิน เข้ามาบริหารแทนนายภากรฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

การย้ายสถานประกอบกิจการและการบอกเลิกสัญญาจ้าง

๑. เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๕๙ ผู้ร้องทั้ง ๒ คนได้ทราบเรื่องที่จะมีการย้ายสถานประกอบกิจการ โดยทราบจากที่ได้ยินนายภากรสนทนากับบุคคลอื่นทางโทรศัพท์ว่า หากมีผู้บริหารคนใหม่เข้ามาบริหารงาน แทนตน คงจะมีการย้ายสถานประกอบกิจการ แต่นายภากรไม่ได้แจ้งให้ผู้ร้องทั้ง ๒ คน ทราบโดยตรง และเมื่อเดือน พฤษภาคม ๒๕๕๙ ที่นายลิ้ม ขุน ชิน เข้ามาบริหารงานแทนนายภากร ผู้ร้องทั้ง ๒ คน ยังคงทำงานต่อไป ในสถานประกอบกิจการเดิม

๒. เนื่องจากประสบปัญหาขาดทุนมาหลายปี เมื่อนายลิม ชุน ชิน เข้ามาบริหารงาน จึงมีนโยบายที่จะย้ายสำนักงานจากเลขที่ ๙๘๔/๓๖-๙๘๔/๓๘ ถนนสุขุมวิท ๗๑ แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ รวมถึงยกเลิกสิ่งสินค้าที่จังหวัดสมุทรสาคร โดยย้ายไปรวมที่เดียวกับที่อำเภอวังน้อย เพื่อเป็นการลดค่าใช้จ่ายและง่ายต่อการบริหารงาน เนื่องจากนายลิม ชุน ชิน มีบริษัทฯ ของตนเองอยู่ก่อนแล้ว ที่อำเภอวังน้อย ชื่อว่า บริษัท ที.เอส.ที. เคมีคอล แมชชีนเนอร์ จำกัด โดยสำนักงานที่วังน้อยไม่ได้จดทะเบียน เป็นสำนักงานแห่งใหม่ และที่เดิมก็ไม่ได้จดทะเบียนยกเลิกแต่อย่างใด ปัจจุบันที่เดิมแม้จะไม่มีการทำงานใดใด แต่ยังใช้เป็นสถานที่ในการรับเอกสารทางการเงินและเอกสารของทางราชการต่างๆ ซึ่งในอนาคตหากมี ผลประกอบการดีขึ้นก็อาจจะกลับมาใช้สถานที่เดิมเป็นสถานที่ทำงานอีก

๓. วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ นายชัยวัฒน์ บุญยอด ตำแหน่งผู้ประสานงานการขาย และผู้ร้องทั้ง ๒ คน ได้เดินทางไปอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยไปที่บริษัท ที.เอส.ที.เคมีคอล แมชชีนเนอร์ จำกัด ซึ่งผู้ร้องได้พบกับนายลิม ชุน ชิน นายแดนเนียล ช่าย ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายการตลาด นายลิมฯ ได้แจ้งผู้ร้องทั้ง ๒ คน ว่าได้ซื้อสำนักงานเพื่อใช้เป็นที่ตั้งของบริษัท ที.เอส.เคมีคอล แมชชีนเนอร์ จำกัด แล้ว รวมทั้งได้เช่าพื้นที่บริเวณใกล้เคียงกันเพื่อใช้เป็นคลังสินค้าและสำนักงานแห่งใหม่ของ หจก.พีที อินเตอร์เคม พลาสโกโร จายา (ไทยแลนด์) โดยนายลิมฯ ได้ชักชวนผู้ร้องทั้ง ๒ คน ให้มาทำงานที่ใหม่ด้วยกัน โดยนายจ้างยังไม่ได้แจ้งกำหนดวันที่แน่นอนว่าจะย้ายไปทำงานที่ใหม่ในวันใด

๔. สวัสดิการที่นายจ้างจะจัดให้หากผู้ร้องย้ายไปทำงานที่ใหม่ คือ ค่าม៉ามรดกสัปดาห์ ละ ๒,๐๐๐ บาท โดยจ่ายให้เฉพาะนายวรุฒิฯ ผู้ร้องที่ ๑ ที่มีรถยนต์ส่วนตัว สำหรับนางสาวศทาการฯ ผู้ร้องที่ ๒ นายจ้างเสนอว่าให้เดินทางไปพร้อมกับนายวรุฒิฯ หรือหากไม่สะดวกนายแดนเนียล ช่าย เสนอตัวว่า จะรับ-ส่ง นางสาวศทาการฯ ด้วยตนเอง โดยจะรับจากที่ทำงานเดิมไปยังที่ทำงานใหม่ด้วยกันทุกวัน นอกจากนี้ นายลิมฯ ยังเสนอว่าหากไม่สะดวกในการเดินทางก็จะจัดบริเวณชั้นสองของสำนักงานให้เป็นที่พักของผู้ร้อง ทั้ง ๒ คน ในวันนั้นนายจ้างขอคำตอบจากผู้ร้องว่าจะย้ายไปทำงานที่ใหม่หรือไม่ ซึ่งผู้ร้องแจ้งว่าจะให้คำตอบ ในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๕. วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ นายแดนเนียล ช่าย ได้โทรศัพท์พูดคุยกับผู้ร้อง เพื่อขอคำตอบเรื่องการย้ายไปทำงานที่ใหม่ ซึ่งผู้ร้องแจ้งว่าไม่สามารถย้ายไปทำงานที่ใหม่ได้ เนื่องจากกระยะทาง ไกล นายแดนเนียล จึงแจ้งผู้ร้องทั้งสองคนว่าหากไม่ย้ายไปทำงานที่ใหม่ก็จะจ้างผู้ร้องจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ นายชัยวัฒน์ บุญยอด ผู้ประสานงานการขาย แจ้งผู้ร้องทั้งสองคน ว่าจะมีการขนย้ายสิ่งของในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ และไปเริ่มงานที่ใหม่ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งต่อมา นายจ้างก็ได้ย้ายตามกำหนดที่แจ้งให้ลูกจ้างทราบ และมีพนักงานย้ายตามไปทำงานที่ใหม่ ๑ คน

๖. นายจ้างให้ข้อมูลว่าได้มีการแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการด้วยวาจาตั้งแต่เดือน เมษายน ๒๕๕๙ แต่ขณะนั้นยังไม่สามารถกำหนดวันที่จะย้ายแน่นอน จนถึงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๙ นายจ้าง จึงได้มีประกาศแจ้งลูกจ้างว่าจะย้ายไปยังที่ตั้งใหม่ตั้งอยู่เลขที่ ๑๓๐/๑๕๐ หมู่ที่ ๓ ถนนพหลโยธิน ตำบลวังจุฬา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

การดำเนินการไกล่เกลี่ยของเจ้าหน้าที่

กรณีนี้ มิได้นัดเจรจาประนีประนอมแต่อย่างใด เนื่องจากนายจ้างไม่ประสงค์ที่จะ เจรจา โดยขอให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประธาน ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปคือ ประเด็นที่ ๑ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการหรือไม่ มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม

เลขานุการ จากข้อเท็จจริงและคำให้การของฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้าง สอดรับกันว่า หจก. พีที อินเตอร์คอม พลาสโกร จายา (ไทยแลนด์) ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมเลขที่ ๙๘๔/๓๘ ถนนสุขุมวิท ๗๑ แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ไปยังเลขที่ ๑๓๐/๑๕๐ หมู่ที่ ๓ ถนนพหลโยธิน ตำบลวังจุฬา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยได้เริ่มทำงานที่สถานประกอบกิจการแห่งใหม่ ในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของหจก. พีที อินเตอร์คอม พลาสโกร จายา (ไทยแลนด์) เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ เนื่องจากเป็นการย้ายไปตั้ง ณ สถานที่อื่น และเป็นการย้ายไปทั้งหมด และที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานใดใดเหลืออยู่

มติที่ประชุม มีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของหจก. พีที อินเตอร์คอม พลาสโกร จายา (ไทยแลนด์) ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมเลขที่ ๙๘๔/๓๖-๙๘๔/๓๘ ถนนสุขุมวิท ๗๑ แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ไปยังที่ตั้งใหม่เลขที่ ๑๓๐/๑๕๐ หมู่ที่ ๓ ถนนพหลโยธิน ตำบลวังจุฬา อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการจากที่เดิมไปอยู่ที่ใหม่ทั้งหมด ซึ่งที่เดิมไม่มีสภาพการทำงานเหลืออยู่เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ประธาน ประเด็นที่ ๒ ลูกจ้างใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากนายจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐ หรือไม่ มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม

เลขานุการ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องทั้ง ๒ คน ได้เดินทางไปอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งผู้ร้องได้พบกับนายจ้างคือนายลิ้ม ชูน ชิน และนายแดเนียน ช่าย ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายการตลาด ในวันดังกล่าวนายจ้างได้แจ้งผู้ร้องทั้ง ๒ คน ว่าได้ซื้อสำนักงานเพื่อใช้เป็นที่ตั้งของบริษัท ที.เอส.เคมีคอล แมชชีนเนอร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทอีกแห่งของนายจ้าง รวมทั้งได้เช่าพื้นที่บริเวณใกล้เคียงกันเพื่อใช้เป็นคลังสินค้าและสำนักงานแห่งใหม่ของ หจก.พีที อินเตอร์คอม พลาสโกร จายา (ไทยแลนด์) โดยนายจ้างได้ชักชวนผู้ร้องทั้ง ๒ คน ให้มาทำงานที่ใหม่ด้วยกัน และในวันเดียวกันนายจ้างยังได้ขอคำตอบจากผู้ร้องทั้งสองคนว่าจะสามารถย้ายมาทำงานที่ใหม่ได้หรือไม่ ซึ่งผู้ร้องแจ้งว่าจะให้คำตอบในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และเมื่อถึงกำหนดนายจ้างได้ขอทราบคำตอบจากผู้ร้องทางโทรศัพท์ ผู้ร้องทั้งสองจึงแจ้งว่าไม่สามารถย้ายไปทำงานที่ใหม่ได้ โดยนายจ้างแจ้งให้ผู้ร้องทำงานต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ดังนั้น จึงถือว่าวันที่นายจ้างแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการคือวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๙ และลูกจ้างบอกเลิกสัญญาจ้างในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเมื่อนายจ้างรับทราบการบอกเลิกสัญญาจ้างแล้วจะต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษให้แก่ลูกจ้าง ภายในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่นายจ้างไม่จ่ายค่าชดเชยพิเศษภายในวันดังกล่าว ลูกจ้างสามารถใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ระหว่างวันที่ ๗ มิถุนายน - วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ซึ่งผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน จึงเห็นว่าลูกจ้างผู้ร้องทั้ง ๒ คน ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างกับนายจ้าง และใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๑๒๐

มติที่ประชุม มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และกลั่นกรองงานว่า นายวรวุฒิ โกทา และนางสาวศทาการ มูลทองสงค์ ลูกจ้าง หจก. พีที อินเตอร์เคม พลัสโอโกร จายา (ไทยแลนด์) ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างกับนายจ้าง และใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๑๒๐

ประธาน ประเด็นที่ ๓ ผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองหรือครอบครัวหรือไม่ มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม

เลขานุการ นำเสนอข้อเท็จจริงของผู้ร้อง

๑. นายวรวุฒิ โกทา อายุ ๓๗ ปี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ทำงานตั้งแต่วันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๙ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๖ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาผลกระทบของผู้ร้อง แล้วเห็นว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทาง เนื่องจากมีระยะทางเพิ่มขึ้นจากเดิม ๖๙ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางเพิ่มขึ้น ๑ ชั่วโมง ๑๐ นาที สำหรับด้านค่าใช้จ่ายหากผู้ร้องย้ายไปทำงานที่ใหม่จะมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพิ่มขึ้นเดือนละ ๖,๙๙๖ บาท แต่นายจ้างจ่ายเงินสวัสดิการค่าน้ำมันรถให้สัปดาห์ละ ๒,๐๐๐ บาท เท่ากับเดือนละ ๘,๐๐๐ บาท ผู้ร้องจึงไม่ได้รับผลกระทบด้านค่าใช้จ่าย แต่ได้รับผลกระทบด้านการเดินทาง ซึ่งถือเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ร้อง จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

มติที่ประชุม มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และกลั่นกรองงานเห็นว่า นายวรวุฒิ โกทา ได้รับผลกระทบสำคัญด้านการเดินทาง ซึ่งเป็นผลกระทบที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเอง มีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

๒. นางสาวศทาการ มูลทองสงค์ อายุ ๒๘ ปี ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ธุรการ ทำงานตั้งแต่วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๕ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๔,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทางที่มีระยะทางเพิ่มขึ้น ๖๖ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางเพิ่มขึ้น ๑ ชั่วโมง ๑๕ นาที และผลกระทบด้านค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพิ่มขึ้นเดือนละ ๓,๒๕๖ บาท ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๒๕ ซึ่งถือเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ร้อง จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

มติที่ประชุม มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และกลั่นกรองงานเห็นว่า นางสาวศทาการ มูลทองสงค์ ได้รับผลกระทบสำคัญด้านการเดินทาง และด้านค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นผลกระทบที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเอง มีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

๔.๒ คำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนางสาวอัญชลีพร แก้วอาจ และพวกรวม ๔ คน
ลูกจ้างบริษัท สยาม เอ็นดีเค จำกัด

ประธาน นางสาวอัญชลีพร แก้วอาจ กับพวกรวม ๔ คน ลูกจ้างบริษัท สยาม
เอ็นดีเค จำกัด ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานให้วินิจฉัยกรณีนายจ้างย้ายสถานประกอบ
กิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิต ตามปกติของตนเองและครอบครัว
รายละเอียดขอให้ฝ่ายเลขานุการชี้แจง

เลขานุการ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ นางสาวอัญชลีพร แก้วอาจ กับพวกรวม ๔ คน
ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดชลบุรี
บริษัท สยาม เอ็นดีเค จำกัด นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการ ไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญ
ต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัว ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการได้สอบข้อเท็จจริงลูกจ้าง
นายจ้าง และรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปและสภาพการจ้าง

๑. บริษัท สยาม เอ็นดีเค จำกัด ตั้งอยู่เลขที่ ๗๐๐/๕๔๗ หมู่ ๖ ตำบลคอนหัวหอ
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ประกอบกิจการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ โดยมีนายคาซูโนริ โนตะ เป็นกรรมการผู้จัดการ

๒. นายจ้าง กำหนดวันทำงานคือวันจันทร์-ศุกร์ วันเสาร์และวันอาทิตย์ เป็นวันหยุด
ประจำสัปดาห์ เวลาทำงานแบ่งเป็น ๒ กะ คือ กะที่ ๑ เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. และกะที่ ๒
เวลา ๒๐.๐๐ - ๐๕.๐๐ น. กำหนดจ่ายค่าจ้างทุกวันที่ ๒๗ ของเดือน โดยจ่ายผ่านบัญชีธนาคารของลูกจ้าง
นายจ้างได้ว่าจ้างผู้ร้องทั้ง ๔ คน ไว้ทำงาน ดังนี้

๒.๑ นางสาวอัญชลีพร แก้วอาจ ทำงานตำแหน่งพนักงานตรวจสอบชิ้นงาน
เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ อายุงาน ๘ ปี ๑ เดือน
ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๑,๗๙๘ บาท

๒.๒ นางสาวสมบัติ เรืองศรี ทำงานตำแหน่งพนักงานฝ่ายผลิต เริ่มทำงานตั้งแต่
วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ อายุงาน ๘ ปี ๑๐ เดือน ค่าจ้างอัตรา
สุดท้ายเดือนละ ๑๒,๔๙๖ บาท

๒.๓ นายวัชร แสงแก้วเขียว ทำงานตำแหน่งพนักงานฝ่ายผลิต เริ่มทำงานตั้งแต่
วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๘ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ อายุงาน ๑๑ ปี ค่าจ้างอัตราสุดท้ายเดือนละ
๑๒,๖๔๗ บาท

๒.๔ นางสาวนุชนาถ เมืองกลาง ทำงานตำแหน่งพนักงานฝ่ายผลิต เริ่มทำงาน
ตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ติดต่อกันถึงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๘ ปี ๓ เดือน ค่าจ้าง
อัตราสุดท้ายเดือนละ ๑๑,๘๖๐ บาท

การย้ายสถานประกอบกิจการและการบอกเลิกสัญญาจ้าง

๑. บริษัทฯ เริ่มก่อตั้งเมื่อวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๔๖ ตั้งอยู่เลขที่ ๕๙/๑๔ ถนน
ติวานนท์ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี สถานที่ดังกล่าวบริษัทฯ เข้าเพื่อใช้ในการจัดตั้งบริษัทฯ เท่านั้น ยังไม่มี
การผลิตใดๆ ทั้งสิ้น ขณะนั้นมีเพียงพนักงานขับรถ ล่าม และนายจ้าง ต่อมาในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๖
ได้ย้ายสถานประกอบกิจการไปที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร เลขที่ ๗๐๐/๑๘๓ หมู่ ๑ ตำบลบ้านเก่า
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี เป็นสถานที่เข้าเพื่อใช้เป็นโรงงานผลิต ซึ่งได้รับสมัครพนักงานใหม่รวมทั้งสิ้น
๑๕๐ คน และเริ่มมีการผลิต และต่อมาเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๗ บริษัทได้ย้ายสถานประกอบกิจการ
ไปยังเลขที่ ๗๐๐/๕๔๗ หมู่ ๖ ต.คอนหัวหอ อ.เมือง จ.ชลบุรี ยังคงเป็นสถานที่เข้าเหมือนเดิมโดยมีลูกจ้าง
ย้ายตามมาทั้งหมดและได้รับสมัครพนักงานใหม่เพิ่มอีก มีลูกจ้างรวมทั้งสิ้น ๑,๐๘๕ คน

/๒. ในปี ๒๕๕๔ ...

๒. ในปี ๒๕๕๔ บริษัทได้ซื้อที่ดินที่นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ๑ เพื่อสร้างเป็นโรงงานผลิตแห่งใหม่ของบริษัท โดยได้เริ่มก่อสร้างตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๔ ใช้เวลาก่อสร้าง ๑ ปี ขณะนั้นบริษัทมีแผนจะย้ายพนักงานทั้งหมดไปยังโรงงานผลิตแห่งใหม่ โดยจะเริ่มย้ายในเดือนเมษายน ๒๕๕๕ และให้แล้วเสร็จภายในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ ก่อนที่จะย้ายบริษัทฯ ได้ทำการสำรวจความประสงค์ของพนักงาน รวมทั้งแจ้งให้ทราบถึงสวัสดิการหรือเงินช่วยเหลือกรณีการย้ายไปทำงานที่ใหม่ให้พนักงานทราบ

๓. ต่อมาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ก่อนถึงกำหนดการย้ายในช่วงเดือนเมษายน ๒๕๕๕ บริษัทเปลี่ยนแผนที่จะย้ายพนักงานทั้งหมดเป็นการย้ายเพียงบางส่วน เนื่องจากบริษัทได้มีข้อตกลงกับลูกค้า (บริษัท เเดนโซ จำกัด) ว่าถ้าหากบริษัทจะเปลี่ยนวิธีการผลิตหรือสถานที่ทำงานจะต้องแจ้งให้บริษัทลูกค้าทราบ และจะต้องได้รับความยินยอมก่อนจึงจะดำเนินการได้ ดังนั้น บริษัทจึงได้มีประกาศแจ้งให้พนักงานทราบว่า จะมีโรงงานผลิต ๒ แห่งคือที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร และ นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ๑ ตั้งอยู่เลขที่ ๗๘๙/๑๖๕ หมู่ ๑ ตำบลหนองขาม อำเภศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งพนักงานทุกคนทุกแผนกสามารถเลือกสถานที่ปฏิบัติงานได้ โดยขณะนั้นมีพนักงานย้ายไปทำงานที่นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ๑ จำนวน ๕๑๖ คน และต่อมาเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทได้จดทะเบียนให้สำนักงานที่นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ๑ เป็นสำนักงานใหญ่และสำนักงานที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนครเป็นสำนักงานสาขา

๔. ต่อมาเมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๘ บริษัทได้ก่อสร้างโรงงานผลิตเพิ่มเติมภายในนิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ๑ ก่อสร้างแล้วเสร็จเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ บริษัทจึงมีแผนที่จะย้ายพนักงานที่เหลือทั้งหมดจากนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครไปยังนิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ๑

๕. บริษัทมีประกาศที่ HR ๐๐๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เรื่อง การย้ายสถานประกอบกิจการ โดยจะย้ายระหว่างวันที่ ๑-๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จากที่ตั้งเดิมนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร เลขที่ ๗๐๐/๕๔๗ หมู่ ๖ ตำบลดอนหัวฬ่อ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไปยังนิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ๑ เลขที่ ๗๘๙/๑๖๕ ตำบลหนองขาม อำเภศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยในประกาศดังกล่าวแจ้งให้ทราบถึงสวัสดิการหรือเงินช่วยเหลือกรณีการย้ายไปทำงานที่ใหม่

๖. วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙ บริษัทได้สำรวจความประสงค์ของพนักงานเรื่องการย้ายไปทำงานที่ใหม่ โดยในช่วงที่ทำการสำรวจนี้มีพนักงานที่ปฏิบัติงานที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร จำนวน ๓๕๖ คน พนักงานที่แจ้งความประสงค์ย้ายจำนวน ๓๔๔ คน ไม่ย้าย ๑๒ คน รวมผู้ร้องทั้ง ๔ คน

๗. วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ นายจ้างมีประกาศที่ HR ๐๐๔/๒๕๕๙ เรื่อง ประกาศรายชื่อพนักงานที่ต้องย้ายไปปฏิบัติงานที่นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง โดยอ้างอิงตามประกาศที่ HR ๐๐๑/๒๕๕๙ ที่แจ้งว่าจะมีการย้ายระหว่างวันที่ ๑-๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เปลี่ยนเป็นเริ่มย้ายตั้งแต่วันที่ ๑-๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยบริษัทได้มีประกาศรายชื่อและกำหนดการย้ายของพนักงานแต่ละคนให้ทราบด้วย โดยผู้ร้องแต่ละคนมีกำหนดการย้ายไปทำงานที่ใหม่แตกต่างกันดังนี้

๗.๑ นางสาวอัญชลีพร แก้วอาจ กำหนดย้ายในวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ และผู้ร้องได้ไปทำงานที่ใหม่ตั้งแต่วันที่ ๒๐-๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

๗.๒ นางสาวสมบัติ เรืองศรี กำหนดย้ายในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ และผู้ร้องได้ไปทำงานที่ใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑๓-๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

๗.๓ นายวัชร แสงแก้วเขียว กำหนดการย้ายในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ และผู้ร้องได้ไปทำงานที่ใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑๓-๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙

๗.๔ นางสาวนุชนาถ เมืองกลาง กำหนดการย้ายในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่ผู้ร้องไม่ได้ไปทำงานที่ใหม่ เนื่องจากอยู่ในช่วงใช้สิทธิลาคลอด

๘. ผู้ร้องทั้ง ๔ คน เห็นว่าการย้ายสถานประกอบกิจการของนายจ้างครั้งนี้ผู้ร้องได้รับผลกระทบต่อการดำรงชีวิตตามปกติ ผู้ร้อง ๓ คน คือนางสาวสมบัติ นายวัชร และนางสาวอัญชลีพร จึงได้บอกเลิกสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ ส่วนนางสาวนุชนาถ บอกเลิกสัญญาจ้างเมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙

การดำเนินการไกล่เกลี่ยของเจ้าหน้าที่

กรณีนี้ ได้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยโดยนายจ้างเสนอจ่ายเงินช่วยเหลือให้กับผู้ร้องคนละ ๑ เดือน ซึ่งผู้ร้องทั้ง ๔ คน ไม่ยินยอมรับเงินช่วยเหลือตามข้อเสนอนายจ้าง โดยแจ้งความประสงค์ให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประธาน ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปคือ ประเด็นที่ ๑ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการหรือไม่ มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม

เลขานุการ จากข้อเท็จจริงและคำให้การของฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้าง สอดรับกันว่า บริษัท สยาม เอ็นดีเค จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมเลขที่ ๗๐๐/๕๔๗ หมู่ ๖ ต.ดอนหัวฬ่อ อ.เมือง จ.ชลบุรี ไปยังเลขที่ ๗๘๙/๑๖๕ หมู่ ๑ ต.หนองขาม อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี

คณะอนุกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้สำนักงานแห่งใหม่ของนายจ้างจะมีอยู่ก่อนแล้วและได้ย้ายพนักงานบางส่วนไปทำงานที่ใหม่ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ แต่เห็นว่าเจตนาที่แท้จริงของนายจ้างต้องการที่จะย้ายพนักงานทั้งหมดไปยังที่ใหม่ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เพียงแค่มีปัญหาคัดข้องเกี่ยวกับข้อตกลงกับลูกค้าคือบริษัท เคนโซ จำกัด จึงไม่สามารถย้ายทั้งหมดได้และได้ย้ายไปบางส่วนก่อน ในเวลานั้นนายจ้างจึงมีโรงงานผลิต ๒ แห่ง และได้จดทะเบียนเปลี่ยนสำนักงานใหม่ที่นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ๑ เป็นสำนักงานใหญ่และสำนักงานเดิมที่นิคมอุตสาหกรรมอมตะนครเป็นสำนักงานสาขา การย้ายของบริษัท สยามเอ็นดีเค จำกัด ในครั้งนี้ จึงเป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ เนื่องจากเป็นการย้ายไปตั้ง ณ สถานที่อื่น เป็นไปตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๕๕๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

มติที่ประชุม มีความเห็นสอดคล้องกับคณะอนุกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของลูกจ้างบริษัท สยาม เอ็นดีเค จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร เลขที่ ๗๐๐/๕๔๗ หมู่ ๖ ตำบลดอนหัวฬ่อ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ไปยังนิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง ๑ เลขที่ ๗๘๙/๑๖๕ ตำบลหนองขาม อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ซึ่งการย้ายของบริษัท สยามเอ็นดีเค จำกัด ในครั้งนี้จึงเป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เนื่องจากเป็นการย้ายไปตั้ง ณ สถานที่อื่น เป็นไปตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๕๕๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ประธาน ประเด็นที่ ๒ ลูกจ้างใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากนายจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐ หรือไม่ มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม

เลขานุการ นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

๑. วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ นายจ้างมีประกาศที่ HR ๐๐๔/๒๕๕๙ เรื่อง ประกาศรายชื่อพนักงานที่ต้องย้ายไปปฏิบัติงานที่นิคมอุตสาหกรรมปิ่นทอง โดยอ้างอิงตามประกาศที่ HR ๐๐๑/๒๕๕๙ ที่แจ้งว่าจะมีการย้ายระหว่างวันที่ ๑-๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เปลี่ยนเป็นเริ่มย้ายตั้งแต่วันที่ ๑-๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยบริษัทได้มีประกาศรายชื่อและกำหนดการย้ายของพนักงานแต่ละคนให้ทราบด้วย ซึ่งผู้ร้องแต่ละคนมีกำหนดการย้ายไปทำงานที่ใหม่แตกต่างกัน และหากลูกจ้างไม่ประสงค์จะไปทำงานที่ใหม่ ลูกจ้างมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายจ้างหรือวันที่นายจ้างย้าย สถานประกอบกิจการ แล้วแต่กรณี กรณีนี้นายจ้างแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องต้องบอกเลิกสัญญาภายใน ๓๐ วัน คือระหว่างวันที่ ๑๕ พฤษภาคม - ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่ผู้ร้อง ๓ คน คือนางสาวอัญชลีพร แก้วอาจ นางสาวสมบัติ เรืองศรี นายวัชร แสงแก้วเขียว บอกเลิกสัญญาเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๙ การบอกเลิกสัญญาจ้างต่อนายจ้างเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงขาดสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๑๒๐

๒. สำหรับนางสาวนุชนาด เมืองกลาง ที่นายจ้างอ้างว่ามีประกาศแจ้งย้ายเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เช่นเดียวกับผู้ร้องทั้ง ๓ คน และกำหนดให้ย้ายไปทำงานที่ใหม่ในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ แต่ในช่วงระหว่างวันที่ ๑๘ เมษายน - ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องใช้สิทธิลาคลอด ซึ่งข้อเท็จจริง นายจ้างลูกจ้างรับกันว่าเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลได้ไปพบผู้ร้องที่บ้านโดยนำหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ ไปมอบให้กับผู้ร้อง เป็นหนังสือแจ้งวันย้ายไปปฏิบัติงานที่ใหม่โดยอ้างถึงประกาศฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙ กำหนดวันย้ายคือวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ กรณีนี้จึงถือว่าวันที่ผู้ร้องได้รับแจ้งเรื่องการย้ายคือวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ ผู้ร้องบอกเลิกสัญญาจ้างภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ได้รับแจ้งคือระหว่างวันที่ ๑๗ มิถุนายน - ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องบอกเลิกสัญญาจ้างในวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าชดเชยพิเศษให้ผู้ร้องภายใน ๗ วัน คือระหว่างวันที่ ๘ - ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ นายจ้างไม่จ่ายผู้ร้องใช้สิทธิยื่นคำร้องภายใน ๓๐ วัน คือระหว่างวันที่ ๑๕ กรกฎาคม - ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องใช้สิทธิยื่นคำร้องเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๙

คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน จึงเห็นว่าผู้ร้อง ๓ คน คือนางสาวอัญชลีพร แก้วอาจ นางสาวสมบัติ เรืองศรี และนายวัชร แสงแก้วเขียว ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างต่อนายจ้างเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงขาดสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง ตามมาตรา ๑๒๐ ส่วนนางสาวนุชนาด เมืองกลาง ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างกับนายจ้าง และใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๑๒๐

มติที่ประชุม มีความเห็นสอดคล้องกับคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานว่า ลูกจ้างผู้ร้องทั้ง ๓ คน ได้แก่ นางสาวอัญชลีพร แก้วอาจ นางสาวสมบัติ เรืองศรี และนายวัชร แสงแก้วเขียว ขาดสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๒๐ เนื่องจากใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาในประเด็นอื่นอีกต่อไป ส่วนนางสาวนุชนาด เมืองกลาง ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้างกับนายจ้าง และใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามมาตรา ๑๒๐

ประธาน ประเด็นที่ ๓ ผู้ร้องได้รับผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองหรือครอบครัวหรือไม่ มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม

/เลขานุการ...

เลขานุการ นำเสนอข้อเท็จจริงของผู้ร้อง

นางสาวนุชนาถ เมืองกลาง อายุ ๓๖ ปี ตำแหน่งพนักงานฝ่ายผลิต ทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๑ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๘ ปี ๓ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้าย เดือนละ ๑๑,๘๖๐ บาท

คณะกรรมการการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทางและด้านครอบครัว เนื่องจากระยะทางในการเดินทางเพิ่มขึ้น ๓๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเพิ่มขึ้น ๔๐ นาที และผลกระทบด้านครอบครัว เนื่องจากผู้ร้องเพิ่งคลอดบุตรและบุตรอายุเพียง ๓ เดือน หากไปทำงานที่ใหม่ต้องตื่นเช้ามากกว่าเดิมเพื่อเตรียมนมและของใช้บุตรก่อนนำบุตรไปส่งให้พี่เลี้ยง และช่วงเย็นก็กลับถึงที่พักช้ากว่าเดิมทำให้ไม่มีเวลาดูแลบุตรและเวลาพักผ่อนน้อยลง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิตของผู้ร้อง ส่วนด้านค่าใช้จ่ายหากย้ายไปทำงานที่ใหม่ผู้ร้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เดือนละ ๔๘๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๔ ซึ่งในประเด็นนี้คณะกรรมการเคยวินิจฉัยวางแนวไว้ว่าค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ร้อยละ ๑๐ ขึ้นไปจึงจะถือเป็นผลกระทบสำคัญ เห็นว่าผู้ร้องได้รับผลกระทบด้านการเดินทาง และด้านครอบครัว ซึ่งถือเป็นผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของผู้ร้องและครอบครัว จึงมีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

มติที่ประชุม มีความเห็นสอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการการสอบข้อเท็จจริง และกลั่นกรองงานเห็นว่า นางสาวนุชนาถ เมืองกลาง ได้รับผลกระทบสำคัญด้านการเดินทาง และด้านครอบครัว ซึ่งเป็นผลกระทบที่สำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติของตนเองและครอบครัว มีสิทธิได้รับค่าชดเชยพิเศษตามมาตรา ๑๒๐

นายมนโชนย์ แสงแก้ว ผู้อำนวยการกองสวัสดิการแรงงาน ให้ความเห็นเห็นว่า เนื่องจาก ลูกจ้างยังขาดความรู้ ความเข้าใจในสิทธิหน้าที่ของตนเอง กรณีการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ จึงทำให้ลูกจ้างไม่สามารถใช้สิทธิให้เป็นไปตามกระบวนการตามกฎหมาย ซึ่งส่งผลให้ต้องยกคำร้องลูกจ้าง จึงอยากขออนุญาตที่ประชุมคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ กรณีการย้าย สถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

นายศุภชัย หล่อวณิชย์ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ขอให้ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ช่วยสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อให้ นายจ้าง ลูกจ้างมีความรู้ ความเข้าใจและปฏิบัติต่อกันอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

มติที่ประชุม เห็นชอบการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์เผยแพร่ กรณีการย้ายสถานประกอบกิจการ ตามมาตรา ๑๒๐ และขอให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานสนับสนุนงบประมาณ เพื่อใช้ในการจัดทำ สื่อประชาสัมพันธ์ดังกล่าว ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๔.๓ คำร้องตามมาตรา ๑๒๐ ของนายจำเนียร ปะดังดาโต และพวกรวม ๙ คน
ลูกจ้างบริษัท ภาราครพาร์ท จำกัด

ประธาน นายจำเนียร ปะดังดาโต และพวกรวม ๙ คน ลูกจ้างบริษัท ภาราครพาร์ท จำกัด ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานให้วินิจฉัยกรณีนายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิต ตามปกติของตนเองและครอบครัว รายละเอียดขอให้ฝ่าย เลขานุการชี้แจง

เลขานุการ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ นายจำเนียร ปะดังถาโต และพวกรวม ๙ คน ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ณ กองสวัสดิการแรงงาน ว่าบริษัท ภราดรพาร์ท จำกัด นายจ้างย้ายสถานประกอบกิจการไปตั้ง ณ สถานที่อื่น อันมีผลกระทบสำคัญต่อการดำรงชีวิตตามปกติ ของลูกจ้างหรือครอบครัว ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการได้สอบข้อเท็จจริงลูกจ้าง นายจ้าง และรวบรวมพยาน หลักฐาน ที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปและสภาพการจ้าง

๑. บริษัท ภราดรพาร์ท จำกัด มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ ๑๙๓๐ หมู่ ๔ ถนนเทพารักษ์ ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานสาขาที่ ๑ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๖๔๕ หมู่ ๔ ถนนเทพารักษ์ ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานสาขาที่ ๒ ตั้งอยู่เลขที่ ๒๘/๙ หมู่ ๘ ตำบลคลองอุดมชลจร อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบกิจการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ โดยมีนายวิชัย บุญราตร เป็นกรรมการผู้จัดการ

๒. นายจ้าง กำหนดวันทำงานคือวันจันทร์-วันเสาร์ วันอาทิตย์ เป็นวันหยุดประจำ สัปดาห์ เวลาทำงาน ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. กำหนดจ่ายค่าจ้างทุกวันที่ ๑๙ และวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป โดยจ่ายผ่านบัญชีธนาคารของลูกจ้าง นายจ้างได้ว่าจ้างผู้ร้องทั้ง ๙ คน ไว้ทำงาน ดังนี้

๒.๑ นายจำเนียร ปะดังถาโต ทำงานตำแหน่งพนักงานปั๊ม ตั้งพิมพ์ ฝ่ายผลิต เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๑๒ ปี ๕ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายวันละ ๓๐๔ บาท

๒.๒ นายพุด สาสีทา ทำงานตำแหน่งพนักงานปั๊ม ตั้งพิมพ์ ฝ่ายผลิต เริ่มทำงาน ตั้งแต่วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๑๕ ปี ๔ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายวันละ ๓๑๘ บาท

๒.๓ นางเตือนใจ จันทร์มณี ทำงานตำแหน่งช่างกลึง ฝ่ายผลิต เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๑๕ ปี ๗ เดือน ค่าจ้างอัตรา สุดท้ายวันละ ๓๑๒ บาท

๒.๔ นางสาวไสว บุญท่อม ทำงานตำแหน่งพนักงานปั๊ม ฝ่ายผลิต เริ่มทำงาน ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๑๘ ปี ๒ เดือน ค่าจ้าง อัตราสุดท้ายวันละ ๓๐๖ บาท

๒.๕ นางสาวคุณ ขันขาว ทำงานตำแหน่งพนักงานปั๊ม ฝ่ายผลิต เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมอายุงานประมาณ ๑๐ ปี ๕ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายวันละ ๓๐๑ บาท

๒.๖ นายประจวบ ต่วนบัว ทำงานตำแหน่งพนักงานปั๊ม ตั้งพิมพ์ ฝ่ายผลิต เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๑๑ ปี ๒ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายวันละ ๓๐๕ บาท

๒.๗ นางเอื้อน นิมอนงค์ ทำงานตำแหน่งพนักงานปั๊ม ฝ่ายผลิต เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ติดต่อกันถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๑๕ ปี ๘ เดือน ค่าจ้าง อัตราสุดท้ายวันละ ๓๐๖ บาท

๒.๘ นางสาวบังอร เย็นวัฒนา ทำงานตำแหน่งพนักงานปั๊ม ฝ่ายผลิต เริ่มทำงาน ตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๑๓ ปี ๑๑ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายวันละ ๓๐๒ บาท

๒.๙ นางสาวอรุณา ดารุณสิน ทำงานตำแหน่งพนักงานปั๊ม ฝ่ายผลิต เริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๑ ติดต่อกันถึงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ รวมอายุงาน ๗ ปี ๑๑ เดือน ค่าจ้างอัตราสุดท้ายวันละ ๓๐๒ บาท

การย้ายสถานประกอบกิจการและการบอกเลิกสัญญาจ้าง

๑. บริษัท ภารตรพาร์ท จำกัด เป็นบริษัทในเครือของบริษัท ไทยยงกิจ กรุป จำกัด ซึ่งมีทั้งหมด ๓ บริษัท โดยบริษัทที่ ๓ คือบริษัท บุญภราดรเอ็นจิเนียริง จำกัด ประกอบกิจการคล้ายกันคือผลิตอะไหล่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ และอะไหล่เครื่องใช้ไฟฟ้า

๒. บริษัทได้ซื้อที่ดินที่จังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อก่อสร้างโรงงานผลิตแห่งใหม่ของบริษัทในเครือไทยยงกิจกรุปทั้งหมด และเมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๕ บริษัทได้มีประกาศให้พนักงานทราบว่าบริษัทจะย้ายโรงงานผลิตจากจังหวัดสมุทรปราการไปยังโรงงานผลิตแห่งใหม่ที่จังหวัดฉะเชิงเทราในช่วงปี ๒๕๕๖ และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมบริษัทได้จัดทำแบบสำรวจความประสงค์ของพนักงานเรื่องการย้าย แต่เมื่อถึงกำหนดบริษัทไม่สามารถย้ายได้ เนื่องจากพบปัญหาของการติดตั้งเครื่องจักรขนาดใหญ่ ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำ จนถึงประมาณปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ บริษัทได้ซื้อเครื่องจักรและได้นำไปติดตั้งที่โรงงานแห่งใหม่ แต่ยังไม่ได้มีการผลิตแต่อย่างใด ส่วนเรื่องการสำรวจทุกครั้งของบริษัททำการสำรวจผู้ร้องทั้ง ๙ คน แสดงเจตนาตลอดมาว่าไม่ประสงค์ที่จะย้ายตามไปทำงานที่ใหม่

๓. ตามปกติทุกวันที่ ๓ และ ๑๘ ของทุกเดือน บริษัทจะมีการประชุมพนักงานเพื่อแจ้งเรื่องต่างๆ และมอบเอกสารการจ่ายค่าจ้างให้กับพนักงาน และเมื่อช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน ๒๕๕๙ นายจ้างโดยนายยงกิจ บุญภราดร ผู้จัดการโรงงานและผู้จัดการควบคุมคุณภาพ ได้แจ้งเรื่องการย้ายโรงงานผลิตไปยังที่ใหม่ ซึ่งในช่วงต้นเดือนเมษายน ๒๕๕๙ ได้แจ้งว่าหลังสงกรานต์จะเริ่มย้ายเครื่องจักรบางส่วนไปก่อน ส่วนการย้ายพนักงานจะเริ่มย้ายในช่วงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ แต่ในช่วงหลังสงกรานต์นายจ้างก็ยังไม่สามารถย้ายเครื่องจักรได้ ส่วนการย้ายพนักงานก็ยังไม่สามารถย้ายได้ตามกำหนดเช่นเดียวกัน โดยที่นายจ้างไม่ได้แจ้งให้พนักงานทราบว่าจะมีการย้ายเมื่อใด

๔. วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ บริษัทได้สำรวจความประสงค์ย้ายไปทำงานที่ใหม่ ของพนักงาน และบริษัทได้ทยอยย้ายพนักงานที่แจ้งความประสงค์จะย้ายตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมา โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลจะแจ้งให้พนักงานทราบด้วยวาจาว่าใครจะต้องย้ายไปทำงานที่ใหม่ในวันใด

๕. ในช่วงเย็นวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ นายเจริญ สิริบาย หัวหน้าแผนกได้บอกพนักงานฝ่ายผลิตให้ทำความสะอาดเครื่องจักร เนื่องจากในวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๙ จะมีการย้ายเครื่องจักรไปยังโรงงานใหม่ ซึ่งในวันที่ ๖ และ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ได้มีขนย้ายเครื่องจักรจำนวน ๕ เครื่อง และ ๔ เครื่องตามลำดับ และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ บริษัทได้มอบหมายให้พนักงานไปทำงานที่ใหม่จำนวน ๕ คน รวมนายพุฒิ สาสีทา ผู้ร้องลำดับที่ ๒ ซึ่งทั้ง ๕ คน ได้ไปทำงานตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ เป็นต้นมา และในวันที่ ๑๗ และ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ มีการย้ายเครื่องจักรอีก ๕ เครื่อง และ ๔ เครื่องตามลำดับ แต่นายจ้างยังไม่ได้มอบหมายพนักงานไปทำงานเพิ่มแต่อย่างใด

๖. วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ เวลา ๑๑.๕๐ น. บริษัทโดยนายยงกิจ บุญภราดร ผู้จัดการโรงงานและผู้จัดการควบคุมคุณภาพ และนายเจริญ สิริบาย หัวหน้าแผนก ได้เรียกประชุมพนักงานทั้งหมด แจ้งให้ทราบว่าบริษัทได้มีการขนย้ายเครื่องจักรไปบางส่วนแล้ว และจะต้องย้ายพนักงานไปผลิตงานเพิ่ม จึงได้สอบถามว่ามีพนักงานคนใดที่จะสมัครใจไปทำงานที่ใหม่ ซึ่งปรากฏว่าไม่มีพนักงานคนใดสมัครใจ ดังนั้น นายยงกิจจึงบอกว่าจะใช้วิธีจับสลาก นายจำเนียรผู้ร้องที่ ๑ ได้แย้งว่าในเมื่อพนักงานแจ้งความประสงค์แล้วว่าไม่ต้องการย้าย เหตุใดจึงต้องจับสลากอีก แต่ขณะนั้นถึงเวลาพักกลางวัน จึงยังไม่ได้ข้อยุติ และต่อมา

/ในช่วง...

ในช่วงบ่ายสามโมงได้มีการประชุมต่อโดยในครั้งนี้นายวิชัย บุญราตร กรรมการผู้จัดการได้เข้าร่วมประชุมด้วย โดยนายจ้างยังคงถามความสมัครใจไปทำงานที่ใหม่ โดยบอกว่าหากไม่สมัครใจหรือไม่จับฉลาก ก็คงต้องชี้ตัว ซึ่งในวันนั้นนายจ้างได้ชี้ตัวพนักงาน ๕ คน เพื่อให้ไปทำงานที่ใหม่ในวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ประกอบด้วย ลูกจ้างต่างตัวชาวพม่า ๒ คน ไทยใหญ่ ๑ คน นางสาวคุณ ผู้ร้องลำดับที่ ๕ และนางเกวอรจุหา ผู้ร้องลำดับที่ ๙ นายจ้างแจ้งพนักงานทั้ง ๕ คน ให้มาขึ้นรถรับส่งที่หน้าบริษัทเวลา ๐๖.๓๐ น. ของทุกวันที่มีการปฏิบัติงาน และในเวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. เสมียนของบริษัทได้นำประกาศเรื่องการไปปฏิบัติงานที่ใหม่ไปติดที่บอร์ด ต่อมาวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ บริษัทแจ้งผู้ร้องอีก ๖ คนได้แก่ นายจำเนียร นางเตือนใจ นางสาวไสว นายประจวบ นางเอื้อน และนางสาวบังอร ให้ไปทำงานที่ใหม่ในวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๙ สำหรับนายพุดิ ผู้ร้องลำดับที่ ๒ บริษัทให้ไปปฏิบัติงานที่ใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ แล้ว

๗. วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ผู้ร้องทั้ง ๙ คนได้ทำหนังสือแสดงความประสงค์ ไม่ย้ายตามไปทำงานที่ใหม่และนำไปยื่นให้กับนายวิชัย บุญราตร กรรมการผู้จัดการ โดยหนังสือดังกล่าวไม่ได้ระบุวันสิ้นสุดการเป็นพนักงาน และบริษัทรับทราบหนังสือดังกล่าวของผู้ร้องทั้ง ๙ คน ในวันเดียวกัน

หลังจากวันที่ยื่นหนังสือแล้วผู้ร้องทั้ง ๙ คน ปฏิบัติดังนี้

๗.๑ ผู้ร้อง ๕ คน ประกอบด้วยนายจำเนียร นางเตือนใจ นางสาวไสว นายประจวบ และนางสาวบังอร ยังคงไปทำงานสถานที่เดิมในวันที่ ๑๕ - ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๗.๒ ผู้ร้อง ๒ คน คือนายพุดิ และนางสาวคุณ ยังคงไปทำงานสถานที่ใหม่ในวันที่ ๑๕ - ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๗.๓ นางสาวอรจุหา ยังคงไปทำงานสถานที่ใหม่ในวันที่ ๑๕ - ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และใช้สิทธิลาป่วยในวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

๗.๔ นางเอื้อน ยังคงไปทำงานสถานที่เดิมในวันที่ ๑๕ - ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๙ และใช้สิทธิลาป่วยเนื่องจากอุบัติเหตุตั้งแต่วันที่ ๑๘ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙

ทั้งนี้ บริษัทจ่ายค่าจ้างในวันทำงานและวันลาป่วยตามข้อ ๗.๑ - ๗.๔ ให้ลูกจ้างทุกคน

๘. หลังจากผู้ร้องทั้ง ๙ คนไปทำงานและลาป่วยตามข้อ ๗.๑ - ๗.๔ แล้วผู้ร้องก็ไม่ได้ไปทำงานอีกต่อไป บริษัทจึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๙ แจ้งเลิกจ้างผู้ร้อง ๘ คน ยกเว้นนางเอื้อน ที่นายจ้างมีหนังสือแจ้งเลิกจ้างเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๙ โดยระบุเหตุผลผลการเลิกจ้างผู้ร้องทั้ง ๙ คน ว่าจงใจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยชอบและเป็นธรรมของผู้บังคับบัญชากรณีให้ไปปฏิบัติงานที่สำนักงานสาขา ๒ (โรงงานอะเชิงเทรา) และละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา ๓ วันทำงานติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

๙. บริษัทไม่จ่ายค่าชดเชยพิเศษให้กับผู้ร้องทั้ง ๙ คน เนื่องจากการย้ายดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตตามปกติของลูกจ้างหรือครอบครัว โดยบริษัทได้จัดรถรับส่งให้ สามารถเดินทางไปกลับได้ ประกอบกับการย้ายดังกล่าวไม่ใช่การย้ายสถานประกอบการไปทั้งหมดในคราวเดียวกัน นอกจากนี้สถานประกอบการแห่งใหม่ก็เป็นสำนักงานสาขาแห่งหนึ่งของบริษัท สำหรับสำนักงานใหญ่และโรงงานเดิมที่จังหวัดสมุทรปราการก็ยังมีการผลิตอยู่ตามเดิม แต่ในอนาคตประมาณ ๑ - ๒ ปี บริษัทมีนโยบายที่จะย้ายสำนักงานใหญ่และโรงงานผลิตที่จังหวัดสมุทรปราการไปอยู่รวมกันที่จังหวัดอะเชิงเทรา

การดำเนินการไกล่เกลี่ยของเจ้าหน้าที่

กรณีนี้ มิได้นัดเจรจาสองฝ่าย แต่ลูกจ้างแจ้งความประสงค์ว่าขอให้นายจ้างจ่ายเงินช่วยเหลือให้ผู้ร้องทั้ง ๙ คน ร้อยละ ๗๐ ของค่าชดเชยพิเศษที่มีสิทธิตามกฎหมาย นายจ้างปฏิเสธไม่จ่ายเงินช่วยเหลือตามจำนวนที่ลูกจ้างเสนอ และขอให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ประธาน ประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปคือ ประเด็นที่ ๑ เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการหรือไม่ มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม

เลขานุการ จากข้อเท็จจริงและคำให้การของฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้าง สอดรับกันว่าบริษัท ภารตรพาร์ท จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมเลขที่ ๑๙๓๐ หมู่ ๔ ซอยเทพารักษ์ ๔ ถนนเทพารักษ์ ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ไปยังเลขที่ ๒๘/๙ หมู่ ๘ ต.คลองอุดมชลจร อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา

คณะอนุกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า แม้โรงงานผลิตแห่งใหม่จะจดทะเบียนเป็นสำนักงานสาขาดังแต่ปี ๒๕๕๒ แต่สำนักงานสาขาดังกล่าวก็ไม่เคยมีการทำงานใดใดเลย จนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ นายจ้างจึงได้ทยอยย้ายพนักงานให้ไปทำงานที่โรงงานผลิตแห่งใหม่ ส่วนโรงงานผลิตเดิมแม้จะยังคงมีการผลิตอยู่แต่ก็มีจำนวนเครื่องจักรเพียงไม่กี่เครื่อง และในอนาคตนายจ้างจะย้ายไปอยู่ที่ใหม่ทั้งหมด ประกอบกับเมื่อปี ๒๕๕๕ นายจ้างได้มีประกาศเรื่องการย้ายโรงงานผลิตทั้งหมดจากที่เดิมไปยังโรงงานผลิตแห่งใหม่ในปี ๒๕๕๖ แสดงให้เห็นว่านายจ้างมีเจตนาที่จะย้ายพนักงานทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ แล้ว ดังนั้น การย้ายของบริษัท ภารตรพาร์ท จำกัด ในครั้งนี้ จึงเป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ เนื่องจากการย้ายไปตั้ง ณ สถานที่อื่น เป็นไปตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๑๓๕๕๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

มติที่ประชุม มีความเห็นสอดคล้องกับคณะอนุกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานว่า การย้ายสถานประกอบกิจการของบริษัท ภารตรพาร์ท จำกัด ได้ย้ายสถานประกอบกิจการจากที่ตั้งเดิมเลขที่ ๑๙๓๐ หมู่ ๔ ซอยเทพารักษ์ ๔ ถนนเทพารักษ์ ตำบลเทพารักษ์ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ไปยังที่ตั้งใหม่เลขที่ ๒๘/๙ หมู่ ๘ ต.คลองอุดมชลจร อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา เป็นการย้ายสถานประกอบกิจการตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ถึงแม้โรงงานผลิตแห่งใหม่จะจดทะเบียนเป็นสำนักงานสาขาดังแต่ปี ๒๕๕๒ แต่สำนักงานสาขาดังกล่าวก็ไม่เคยมีการทำงานใดใดเลย จนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๙ นายจ้างจึงได้ทยอยย้ายพนักงานให้ไปทำงานที่โรงงานผลิตแห่งใหม่ ส่วนโรงงานผลิตเดิมแม้จะยังคงมีการผลิตอยู่แต่ก็มีจำนวนเครื่องจักรเพียงไม่กี่เครื่อง และในอนาคตนายจ้างจะย้ายไปอยู่ที่ใหม่ทั้งหมด ประกอบกับเมื่อปี ๒๕๕๕ นายจ้างได้มีประกาศเรื่องการย้ายโรงงานผลิตทั้งหมดจากที่เดิมไปยังโรงงานผลิตแห่งใหม่ในปี ๒๕๕๖ แสดงให้เห็นว่านายจ้างมีเจตนาที่จะย้ายพนักงานทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ แล้ว ซึ่งเป็นไปตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๑๓๕๕๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ประธาน ประเด็นที่ ๒ ลูกจ้างใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งจากนายจ้างและใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐ หรือไม่ มอบฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม

เลขานุการ เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ นายจ้างได้เรียกประชุมพนักงานและแจ้งให้ทราบเรื่องเรื่องการย้ายและมอบหมายพนักงานบางส่วนให้ไปทำงานที่โรงงานผลิตแห่งใหม่ จึงถือว่าวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙ คือวันที่นายจ้างแจ้งย้ายสถานประกอบกิจการ หากผู้ร้องไม่ประสงค์จะไปทำงานที่ใหม่ ต้องบอกเลิกสัญญาจ้างภายใน ๓๐ วันนับจากวันที่ได้รับแจ้ง ผู้ร้องทั้ง ๙ คนมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ยื่นต่อนายจ้างในวันเดียวกัน ข้อความในหนังสือโดยสรุปของผู้ร้องทั้งหมดคือแจ้งความประสงค์ไม่ย้ายตาม แต่ไม่มีข้อความใดระบุอย่างชัดเจนว่าเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างต่อนายจ้าง ประกอบกับภายหลังยื่นหนังสือดังกล่าวแล้ว ผู้ร้องทั้งหมดยังคงไปทำงาน ณ สถานที่เดิมและที่ใหม่ตามปกติและนายจ้างก็จ่ายค่าจ้างให้

/คณะอนุกรรมการ...

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน เห็นว่าข้อความในหนังสือที่ผู้ร้องยื่นต่อนายจ้างยังไม่แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์หรือเจตนาที่ชัดเจนว่าเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้าง และภายหลังจากยื่นหนังสือดังกล่าวแล้วผู้ร้องยังคงไปทำงาน ณ สถานที่เดิมและที่ใหม่ตามปกติ และนายจ้างก็จ่ายค่าจ้างให้ จึงไม่ถือว่าหนังสือดังกล่าวเป็นหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้าง และเห็นว่าการดำเนินการของผู้ร้องไม่เป็นไปตามกระบวนการตามกฎหมาย ผู้ร้องจึงขาดสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๒๐ และเมื่อผู้ร้องขาดสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาเรื่องผลกระทบอีกต่อไป

นางสาวพรรณี ศรียุทธศักดิ์ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ให้ความเห็นว่า ลูกจ้างทั้ง ๙ คนมีเจตนารมณ์ชัดเจนที่จะไม่ย้ายตามสถานประกอบกิจการ แต่เนื่องจากลูกจ้างขาดความรู้ทางกฎหมายจึงไม่สามารถเขียนหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างได้ถูกต้องและชัดเจน และการที่ลูกจ้างยังกลับไปทำงานอยู่เพราะลูกจ้างกลัวนายจ้าง ซึ่งถ้าประเด็นบอกเลิกสัญญาจ้างเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องเขียนให้ถูกต้อง เพื่อใช้ในการพิจารณาและวินิจฉัย ควรที่จะมีแบบฟอร์มการบอกเลิกสัญญาจ้างให้ลูกจ้างเขียนเพื่อความถูกต้องและชัดเจน

นายจเร พลช่วย ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดีแพ่ง ให้ความเห็นว่า ในเรื่องเจตนารมณ์จะอยู่ในกฎหมายมาตรา ๑๗๑ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในการตีความการแสดงเจตนา นั้น ให้ฟังเสียงถึงเจตนาอันแท้จริงยิ่งกว่าถ้อยคำสำนวนหรือตัวอักษร ซึ่งในกรณีนี้ ลูกจ้างมีเจตนาที่จะไม่ย้ายตามสถานประกอบกิจการ แต่ไม่ระบุเจตนาว่าจะไปทำงานและไม่ไปทำงานถึงเมื่อไหร่ ประกอบกับการที่ลูกจ้างยังไปทำงานตามปกติ และยังรับค่าจ้างจากนายจ้างจนวันสุดท้ายที่ลูกจ้างไม่ไปทำงาน ทำให้เห็นได้ว่าลูกจ้างยังมีเจตนาที่ยังไปทำงานตามปกติ

นายทวี ดียิ่ง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้ความเห็นว่า ลูกจ้างยังขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจึงไม่เข้าใจกระบวนการตามมาตรา ๑๒๐ ด้วยเหตุนี้จึงต้องประชาสัมพันธ์ให้ลูกจ้างรู้สิทธิของตัวเองตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยกรณีนี้จะเห็นชัดว่าลูกจ้างแสดงเจตนาชัดเจนที่จะไม่ย้าย เพียงแต่บรรทัดฐานตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกายังไม่มีกำหนดไว้ ถ้าคณะกรรมการวินิจฉัยว่าไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๒๐ ตามที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานได้วินิจฉัยและมีมติ ควรแจ้งให้ลูกจ้างไปใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อศาล เพื่อจะได้มีแนวคำพิพากษาศาลฎีกาและเป็นบรรทัดฐานในการวินิจฉัยต่อไป

นายสมชาย ตู่แก้ว แทนอธิบดีกรมอนามัย ให้ความเห็นว่า กรณีนี้ประเด็นในเรื่องเจตนาของลูกจ้างในการบอกเลิกสัญญาจ้าง ลูกจ้างได้ยืนยันมาโดยตลอดว่า หากมีการย้ายสถานประกอบกิจการก็ไม่ประสงค์จะย้ายตามไป โดยจากการวิเคราะห์ถึงเจตนาของลูกจ้างถือได้ว่าเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างอยู่แล้ว เพียงแต่นายจ้างยังไม่ย้ายสถานประกอบกิจการตามที่นายจ้างได้แจ้งไว้ จึงวิเคราะห์ได้ว่า หากสภาพการทำงานของลูกจ้างยังอยู่ในสถานะปกติ เนื่องจากยังไม่ส่งผลกระทบจากการย้ายสถานประกอบกิจการ ลูกจ้างก็ยังมาทำงานตามปกติเพื่อรักษาสภาพประโยชน์ของลูกจ้างเอง แต่มีเจตนาว่าหากย้ายสถานประกอบกิจการก็ไม่ประสงค์จะย้ายตาม ซึ่งเป็นเจตนาที่ลูกจ้างได้ยืนยันมาโดยตลอด เพียงแต่ว่านายจ้างยังไม่ย้าย และเป็นไปในลักษณะของการเลื่อนเวลาย้ายไปเรื่อยๆ

ประธาน ให้ความเห็นว่า ลูกจ้างมีเจตนาชัดเจนที่จะไม่ย้าย ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกจ้างได้ยืนยันมาโดยตลอด โดยหากพิจารณาตามแนวของอนุกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน อยากให้ลูกจ้างไปยื่นอุทธรณ์ต่อศาล เพื่อจะได้เกิดเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาและวินิจฉัย หรือให้ฝ่ายเลขานุการไปหาข้อมูลและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเจรจาประนีประนอมระหว่างนายจ้างและลูกจ้างเพื่อหาข้อยุติอีกครั้ง หรือหากเป็นไปได้ขอให้เชิญนายจ้างและลูกจ้างเข้าพบคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานในการประชุมครั้งต่อไป

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน เห็นว่าข้อความในหนังสือที่ผู้ร้องยื่นต่อนายจ้างยังไม่แสดงให้เห็นถึงพฤติการณ์หรือเจตนาที่ชัดเจนว่าเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้าง และภายหลังจากยื่นหนังสือดังกล่าวแล้วผู้ร้องยังคงไปทำงาน ณ สถานที่เดิมและที่ใหม่ตามปกติ และนายจ้างก็จ่ายค่าจ้างให้ จึงไม่ถือว่าหนังสือดังกล่าวเป็นหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้าง และเห็นว่าการดำเนินการของผู้ร้องไม่เป็นไปตามกระบวนการตามกฎหมาย ผู้ร้องจึงขาดสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๒๐ และเมื่อผู้ร้องขาดสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาเรื่องผลกระทบอีกต่อไป

นางสาวพรณี ศรียุทธศักดิ์ อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ให้ความเห็นว่า ลูกจ้างทั้ง ๙ คนมีเจตนาชัดเจนที่จะไม่ย้ายตามสถานประกอบกิจการ แต่เนื่องจากลูกจ้างขาดความรู้ทางกฎหมายจึงไม่สามารถเขียนหนังสือบอกเลิกสัญญาจ้างได้ถูกต้องและชัดเจน และการที่ลูกจ้างยังกลับไปทำงานอยู่เพราะลูกจ้างกลัวนายจ้าง ซึ่งถ้าประเด็นบอกเลิกสัญญาจ้างเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องเขียนให้ถูกต้อง เพื่อใช้ในการพิจารณาและวินิจฉัย ควรที่จะมีแบบฟอร์มการบอกเลิกสัญญาจ้างให้ลูกจ้างเขียนเพื่อความถูกต้องและชัดเจน

นายจเร พลุช่วย ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดีแพ่ง ให้ความเห็นว่า ในเรื่องเจตนากรณีจะอยู่ในกฎหมายมาตรา ๑๓๑ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ในการตีความการแสดงเจตนา นั้น ให้ฟังเสียงถึงเจตนาอันแท้จริงยิ่งกว่าถ้อยคำสำนวนหรือตัวอักษร ซึ่งในกรณีนี้ ลูกจ้างมีเจตนาที่จะไม่ย้ายตามสถานประกอบกิจการ แต่ไม่ระบุเจตนาว่าจะไปทำงานและไม่ไปทำงานถึงเมื่อไหร่ ประกอบกับการที่ลูกจ้างยังไปทำงานตามปกติ และยังรับค่าจ้างจากนายจ้างจนวันสุดท้ายที่ลูกจ้างไม่ไปทำงาน ทำให้เห็นได้ว่าลูกจ้างยังมีเจตนาที่ยังไปทำงานตามปกติ

นายทวี ตี้อย ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ให้ความเห็นว่า ลูกจ้างยังขาดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจึงไม่เข้าใจกระบวนการตามมาตรา ๑๒๐ ด้วยเหตุนี้จึงต้องประชาสัมพันธ์ให้ลูกจ้างรู้สิทธิของตนเองตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยกรณีนี้จะเห็นชัดว่าลูกจ้างแสดงเจตนาชัดเจนที่จะไม่ย้าย เพียงแต่บรรทัดฐานตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกายังไม่มีกำหนดไว้ ถ้าคณะกรรมการวินิจฉัยว่าไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๒๐ ตามที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงานได้วินิจฉัยและมีมติ ควรแจ้งให้ลูกจ้างไปใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อศาล เพื่อจะได้มีแนวคำพิพากษาศาลฎีกาและเป็นบรรทัดฐานในการวินิจฉัยต่อไป

นายสมชาย ตูแก้ว แทนอธิบดีกรมอนามัย ให้ความเห็นว่า กรณีนี้ประเด็นในเรื่องเจตนาของลูกจ้างในการบอกเลิกสัญญาจ้าง ลูกจ้างได้ยืนยันมาโดยตลอดว่า หากมีการย้ายสถานประกอบกิจการก็ไม่ประสงค์จะย้ายตามไป โดยจากการวิเคราะห์ถึงเจตนาของลูกจ้างถือได้ว่าเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างอยู่แล้ว เพียงแต่นายจ้างยังไม่ย้ายสถานประกอบกิจการตามที่นายจ้างได้แจ้งไว้ จึงวิเคราะห์ได้ว่า หากสภาพการทำงานของลูกจ้างยังอยู่ในสถานะปกติ เนื่องจากยังไม่ส่งผลกระทบจากการย้ายสถานประกอบกิจการ ลูกจ้างก็ยังมาทำงานตามปกติเพื่อรักษาผลประโยชน์ของลูกจ้างเอง แต่มีเจตนาว่าหากย้ายสถานประกอบกิจการก็ไม่ประสงค์จะย้ายตาม ซึ่งเป็นเจตนาที่ลูกจ้างได้ยืนยันมาโดยตลอด เพียงแต่ว่านายจ้างยังไม่ย้าย และเป็นไปในลักษณะของการเลื่อนเวลาย้ายไปเรื่อยๆ

ประธาน ให้ความเห็นว่า ลูกจ้างมีเจตนาชัดเจนที่จะไม่ย้าย ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกจ้างได้ยืนยันมาโดยตลอด โดยหากพิจารณาตามแนวของอนุกรรมการสอบข้อเท็จจริงและกลั่นกรองงาน อยากให้ลูกจ้างไปยื่นอุทธรณ์ต่อศาล เพื่อจะได้เกิดเป็นบรรทัดฐานในการพิจารณาและวินิจฉัย หรือให้ฝ่ายเลขานุการไปหาข้อมูลและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการเจรจาประนีประนอมระหว่างนายจ้างและลูกจ้างเพื่อหาข้อยุติอีกครั้ง หรือหากเป็นไปได้ขอให้เชิญนายจ้างและลูกจ้างเข้าพบคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานในการประชุมครั้งต่อไป

/ที่ประชุม ...

ที่ประชุม มีความเห็นร่วมกันว่า ในกรณีนี้ขอให้ฝ่ายเลขานุการไปหาข้อมูลและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมถึงการเจรจาประนีประนอมระหว่างนายจ้างและลูกจ้างเพื่อหาข้อยุติอีกครั้ง หากเป็นไปได้ขอให้เชิญนายจ้างและลูกจ้างเข้าพบคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานในการประชุม และมีมติครั้งถัดไป

มติที่ประชุม ให้ฝ่ายเลขานุการหาข้อมูลและองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมถึงการเจรจาประนีประนอมระหว่างฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้างเพื่อหาข้อยุติอีกครั้ง หากเป็นไปได้ขอให้เชิญนายจ้างและลูกจ้าง เข้าพบคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน และมีมติในการประชุมครั้งถัดไป

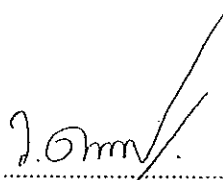
เลขานุการ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ในกรณีของห้างหุ้นส่วนจำกัด พีที อินเทอร์เน็ต พลาสมาโกร จายา (ไทยแลนด์) และบริษัท สยาม เอ็นดีเค จำกัด เมื่อคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานได้ดำเนินการวินิจฉัย และมีคำสั่งแจ้งให้นายจ้าง และลูกจ้างทราบแล้ว ฝ่ายนายจ้างหรือลูกจ้างอาจใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ โดยฟ้องเพิกถอนคำสั่งต่อศาลแรงงาน คณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายให้อำนาจไว้จะถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดี ในการนี้ จึงขอให้คณะกรรมการสวัสดิการแรงงานได้เลือกกรรมการผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง ฝ่ายละ ๑ คน เพื่อมอบอำนาจให้ทำหน้าที่ต่อสู้คดีแทน

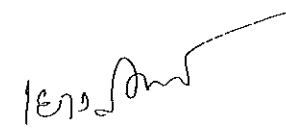
มติที่ประชุม มอบหมายให้นายศุภชัย หล่อวนิชย์ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และนายไพโร คำอิม ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง แทนคณะกรรมการสวัสดิการแรงงานในการต่อสู้คดี ตามระเบียบวาระที่ ๔.๑ และ ๔.๒

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

- ไม่มี -

เลิกประชุม เวลา ๑๔.๓๐ น.

.....
(นายวรพงษ์ เด่นวัฒนา)
นักวิชาการแรงงาน
ผู้จรรายงานการประชุม

.....
(นางสาวเยาวลักษณ์ ฉันทอมรเลิศกุล)
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการสวัสดิการแรงงาน
ผู้ตรวจรายงานการประชุม

